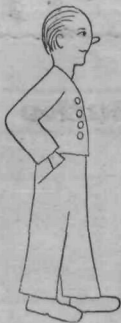

Iz dnevnika Petačeve Anče

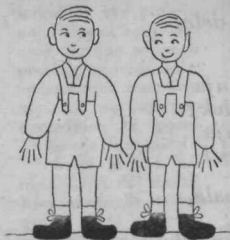
MOJI BRATJE

BRATE IMAM ŠTIRI. NAJMLAJŠEGA CENČKA ŽE POZNATE. NAJSTAREJŠI PAVLE SE UČI PRI STRICU ZA MIZARJA IN JE LE MALOKDAJ DOMA. VMES PA STA ŠE FRANCEK IN STANKO. STA PA TA DVA ZELO POREDNA. VEDNO MI NAGAJATA. KAR JE V HIŠI NAROBE, VSEGA SEM KRIVA JAZ. ZADNJIČ STA SE SPRAVILA NAD NAŠE UČITELJE IN UČITELJICE. VSAKEGA STA OPO-NAŠALA, KAKO HODI IN GOVORI, IN VSAKEMU STA DALA SVOJ PRIDE-VEK. NAZADNJE STA SE SPRAVILA ŠE NAD MOJO UČITELJICO GOSPO-DIČNO CECILJO. JAZ IMAM GOSPO-DIČNO CECILJO ZELO RADA. KADAR SE ZASMEJI, SE JI POKAŽE ZLAT

ZOB IN TAKRAT JE POSEBNO LEPA. ZATO SEM NA GLAS VEKALA, KO STA SE IZ NJE NORČEVALA, TAKO DA JE PRIŠLA MAMA IZ KUHINJE. SEVEDA SEM JI MORALA POVEDATI, ZAKAJ SE JOČEM. MAMA JE VZELA ŠIBO IN JE FRANCKU POMERILA HLAČE. STANKOTU PA JE POSTENO NAVILA URO. »TAKALE SMRKOVCA, PA SE BOSTA IZ UČITELJEV NORČEVALA!« JE REKLA IN ODŠLA NAZAJ V KUHINJO.

KO SMO BILI ZOPET SAMI, MI JE FRANCEK POKAZAL JEZIK IN REKEL: »TOŽLJIVKA!« STANKO PA JE DEJAL: »BOJKOTIRAJVA JO!« SAJ NISEM VEDE-LA, KAJ SE TO PRAVI, ZATO MI ŠE MAR NI BILO, ČE ME BOJKOTIRATA. AMPAK POTEM MI JE POSTALO HUDO. DVA DNI ME NOBEDEN ŠE POGLEDAL NI. KAKOR BI BILA ZRAK, TAKO STA HODILA MIMO MENE. ZASTONJ SEM PONUJALA FRANC-KU SVOJ NOVI PIPEC, DA BI BILI ZOPET DOBRI. KAR PLJUNIL JE MIMO NJEGA, PA ŠEL SVOJO POT.

TRETJI DAN SEM ŠLA SAMA IZ ŠOLE. NAJRAJE BI BILA UMRLA, KER SEM BILA TAKO ZAPUŠČENA. PA PRIDIRJA ZA MENOJ SOSEDOV POLDEK IN ME ZAČNE ZMERJATI: »ANČA, TANČA, GNILA POMARANČA!« ČE BI BILO TO KDAJ DRUGIČ, BI SE BILA ZAPODILA VANJ IN BI MU BILA OČI IZPRASKALA.

ZDAJ SEM BILA PA PREVEČ ŽALOSTNA, DA BI BILA SVOJO ČAST BRANILA. PA TUDI TREBA NI BILO. ZAKAJ ŽE JE BIL OB POLDKU NAŠ FRANCEK IN MU JE TAKO KLOFUTO PRIMAZAL, DA SE JE KAR SESEDEL. NATO ME JE FRANCEK PRIJEL ZA ROKO IN SVA ŠLA SKUPAJ DOMOV.

DOMA PA JE REKEL STANKOTU: »ODPUSTIVA JI IN VZEMIVA JO ZOPET MEDSE.«

»ČE OBLJUBI, DA NE BO VEČ TOŽILA,« JE REKEL STANKO.

»OBLJUBIM,« SEM HITELA ZATRJEVATI.

»PRI HUDOBČEVEM REPU?«

»PRI HUDOBČEVEM REPU.«

SKUPAJ SMO ŠLI NA VRT. TAM SEM ZVILA ŠOP TRAVE, TO JE BIL HUDOBČEV REP. ZRAVEN SEM SLOVESNO GOVORILA: »OBLJUBLJAM, DA NE BOM NIKOLI VEČ FRANCKA IN STANKOTA TOŽILA.«

»AMEN,« JE REKEL FRANCEK. NATO STA ME PRIJELA VSAK ZA ENO ROKO IN STANKO JE DEJAL: »ZDAJ SI ZOPET NAJINA SESTRA IN MIDVA SVA TVOJA BRATA VITEZA.«

ALI NISEM IMENITNA! SESTRA SEM IN DVA BRATA VITEZA. IMAM!

SILVESTER

VČERAJ JE BIL PRAZNIK VSEH SVETNIKOV. POPOLDNE SMO BILI VSI NA POKOPALIŠČU. TAM SO BILI GROBOVI OKRAŠENI Z VENCJI, ROŽICAMI IN LUČKAMI. TUDI MI IMAMO NA POKOPALIŠČU GROB. MOJ BRAT

SILVESTER JE TAM POKOPAN. JAZ GA NISEM NIKOLI POZNALA, KER JE UMRL ŠE PREJ, PREDEN SEM JAZ NA SVET PRISLA. SILVESTROV GROB JE BIL ZELO LEP. TAKLE JE BIL.

LJUDJE SO NA POKOPALIŠČU ZDIHOVALI, JOKALI IN MOLILI. TUDI NAŠA MAMA JE JOKALA. PRAVI, DA SILVESTRA NE BO NIKOLI POZABILA, KER JE BIL TAKO DOBER IN PRIDEN FANT. NAJBOLJŠI MED VSEMI OTROKI, KAR JIH JE PRI NAŠI HIŠI. VEDNO GOVORI O NJEM IN GA HVALI. KAR NEVOŠČLJIVA SEM MU IN TUDI JAZ BI BILA VČASIH RADA V GROBU, DA BI MAMA POTEM O MENI TAKO LEPO GOVORILA. DANES ME JE ZMERJALA, KER SEM CENKA NABILA. AMPAK KRIV JE BIL CENEK, KER JE STIKAL PO MOJI ŠOLSKI TORBICI IN MI ZLOMIL BARVICE. MAMA PA JE MENE OŠTELA IN ZDIHOVALA: »LE ZAKAJ JE SILVESTER UMRL! NANJ SE MI NI BILO TREBA NIKOLI JEZITI. VI PA STE SAMI PREPIRLJIVCI IN NEMARNEŽI!« IN ZOPET JE JOKALA.

ŽE ZOPET SILVESTER IN NJEGOVA PRIDNOST! NAŠOBILA SEM SE IN REKLA: »SAJ BOM TUDI JAZ KMALU UMRLA, MAMA, IN KO BOM V GROBU, ALI BOŠ POTEM TUDI O MENI TAKO LEPO GOVORILA KOT ZDAJ O SILVESTRU?«

PRESTRAŠENO ME JE POGLEDALA, ME STISNILA K SEBI IN REKLA: »NE, NE, ANČKA MOJA, TAKO NE SMEŠ GOVORITI, BOG VARUJ, DA BI UMRLA. SAJ SI PRIDNA IN RADA TE IMAM.«

TAKO JE BILA ŽALOSTNA! ZATO SEM SKLENILA, DA ZDAJ ŠE NE BOM UMRLA, ČEPRAV ME BO MAMA ŠE TAKO HUDO ZMERJALA.

KONČI AHAČIČ

Miček — tiček

Mladič

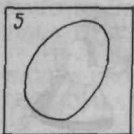
gnezdo

Miček

Roka

Jajce

Ptič

lupenec

Tiček - Miček

PREPLAŠENI SO 1 UTIHNILI V 2, KO SO ZAGLEDALI 3. A 3 SE 1 PRAV NIČ NE SMILJO. ŽE STEGNE 4 IN SEŽE V 2. TEDAJ PA ZAČUTI 1, KAKO MU NEKAJ STEGNJENO 4 ODMAKNE OD 2 IN JO PRITISNE K TELESU. POTEM SE MU NA MAH NAREDI OKLEP IN 3 SE SPREMENI V 5. JOJ, KAKO SO SE ZAČUDILI 6, KO SO V 2 NAŠLI TUJE 5! ŠE BOLJ PA SO BILI PRESENEČENI, KO SO 5 ODPADLE 7 IN SE JE ZVALIL PREČUDNI 8.

